

ZÁKLADNÍ ŠKOLA E. ROŠICKÉHO

Nezapomínat na minulost aneb projekt Pamětníci

Žáci naší školy se velmi často účastní různých projektů a zajímavých akcí.

Mezi ně patří rozhodně i projekt Pamětníci, do kterého se i v tomto školním roce zapojili někteří naši žáci a žákyně. Konkrétně se jedná o Vanesu Boreckou, Nicol Fišerovou a Viktorii Malou

ze 7. A a také o Jana Chalupu z 9. D. Všichni věnují projektu velké množství času a úsilí. My jim za školní časopis přejeme mnoho štěstí při prezentaci a veřejném představení vybraného pamětníka, pana Jana Chloupka.

I. Králová

Pamětníci a jejich příběh

Projektu pamětníci se každý rok účastní několik škol po celé České republice, které si musí vybrat jednoho něčím významného člověka.

Naše škola se tohoto projektu účastní už od roku 2014 pod vedením paní učitelky Nápravníkové.

Součástí tohoto projektu je vytváření prezentací a animací, kreslení obrázků,

nahrávání do rozhlasu a příprava závěrečné řeči. Vybraný pamětník vyprávěl svůj příběh a sděloval nám své názory.

Po skončení projektu se práce všech škol prezentují. Letos se závěrečná prezentace bude konat ve středu 20. 3. 2024 v Dělnickém domě, podívat se může přijít každý.

N. Fišerová, 7. A

Pololetní hodina zumby

Dne 1. 2. se ve velké tělocvičně konala taneční hodina zumby.

V 10:05 jsme odstartovali tanec. Bylo tam spousta žákyň, které nám předcvičovaly různé sestavy. Do programu se zapojila paní učitelka Körber a v hlavní roli byla paní učitelka Erbenová. Na hodinu přišlo mnoha žáků a žákyň. Všichni si to náramně užili.

V roli lektorek se představily paní učitelky Pavla Erbenová a Věra Körber, Erika Pivnicková, Niky Zamrazilová, Ester Musilová, Niky Marešová a Eliška Rychnovská. Paní učitelka Körber nás všechny překvapila. Dala do toho hodně energie a emocí. Všichni hezky

spolupracovali a tančili. Sestavy měly všechny lektorky hezky vymyšlené a propracované. Všichni si to příště rádi zopakujeme a už teď se těšíme na další hodinu.

T. Badalíková, 7. A

Foto: S. Troppová, 7.A

Milí čtenáři,

toto vydání lehce narušuje naši snahu vydávat Rošárník jako dvouměsíčník, tedy časopis vycházející jednou za dva měsíce. Je to tím, že jsme se rozhodli počkat na návrat 7. tříd z lyžařského výcviku, abychom vám o něm mohli přinést reportáž. A počkat rozhodně stálo za to.

Lyžařský výcvik ale nebyl jedinou cestou do zahraničí, kterou naši žáci a žákyně podnikli. Někteří se vypravili do Osvětimi. I tyto texty určitě stojí za přečtení.

Březnové vydání je plné zajímavých článků a nemusí se jednat jen o ty "cestovatelské". Tradičně najdete mnoho textů v rubrice Sport, protože se konala celá řada sportovních soustředění a závodů.

V únoru proběhl také projektový den zaměřený na oslavu masopustu a musím říct, že se velmi povedl. Velké díky za to patří především dětem a jejich krásným maskám, ale také kolegyním, které se projektu zúčastnily.

Kromě tradičních akcí jsme se dočkali i některých novinek, jako byla například hodina zumby. Pro velký úspěch ji určitě budou paní učitelky Erbenová a Körber opakovat a zařadíme ji k tradičním akcím.

Novinkou časopisu je Rošárníkův kvíz. V něm si můžete na pěti otázkách vyzkoušet, jak dobře jste toto vydání četli. Na tři nejrychlejší správné řešitele čekají odměny.

Nezapomeňte také sledovat instagram Rošárníku, kde najdete mnoho fotek a videí z akcí a projektových dnů.

Na závěr bych všem čtenářům za redakční tým ráda popřála krásné a ničím nerušené prožití Velikonoc.

I. Králová

Dění na naší škole

Masopust podle ZŠ E. Rošického

V pátek 23. 2. se na naší škole konal masopust. Tentokrát se nezapojily jen šesté třídy, které mají oslavu masopustu jako projektový den, ale v kostýmu

mohli přijít všichni žáci i učitelé. Mnozí této možnosti se učili o masopustu. O využití a zapojili se do průběhu projektového dnu masopustního veselí. nás informují sami šestáci.
Šesté třídy ale měly po celý

I. Králová

Co je to vlastně masopust?

Mezi první a čtvrtou hodinou jsme se učili o tom, co to masopust vlastně je a proč ho slavíme.

Vystřídaly se u nás paní učitelky Klementová, Erbenová, Honsová a Králová. S paní učitelkou Královou jsme si povídali o tom, jak se slaví masopust, respektive karneval v jiných státech, a sice v Německu, Itálii a Brazílii. Paní učitelky Honsová a Erbenová nám vyprávěly o českém masopustu, jeho zvycích, tradičních maskách, také proč a kdy se slaví. S paní učitelkou Klementovou jsme poslouchali skladbu Karneval zvířat a hádali jsme, které zvíře představuje daný nástroj. Hodně jsme si toho odnesli a náramně jsme si to užili.

M. Vojtěchovský, 6. D

Masopustní veselí v tělocvičně

Po čtvrté vyučovací hodině jsme šli do tělocvičny, abychom si užili masopustní zábavu. Tančili jsme podle paní učitelky Erbenové, která nás naučila taneční kroky. Tančili jsme i českou polku, ptačí tanec nebo makarenu.

Na správném masopustu nesmí chybět masky, udělali jsme si i přehlídku. Byla tam například Červená karkulka, babička a vlk, vojáci, fotbalisti, dělník a mnoho dalších. Následovalo vyhlášení nejlepších masek z každé třídy a taky škrabošek. Výherci získali jako cenu oplatky. Kromě paní učitelky Erbenové nás tance učily i Erika a Nicol, žákyně 8. A. Na závěr paní učitelka Králová rozhazovala bonbóny, jak to dělají na karnevalu v Německu. Nakonec se všechny třídy vyfotily.

P. Javůrek, 6. D

Soutěž o nejhezčí škrabošku

Během masopustu šestých tříd se konala soutěž o nejhezčí škrabošku.

Porota se skládala z paní učitelky Honsové, Klementové a Vackové a dvou žákyň z 8. C. Rozhodování neměly vůbec snadné. Vybírat musely z celé řady nádherných škrabošek, na kterých si jejich autoři dali opravdu záležet. Nakonec vybraly následující tři škrabošky.

Výherkyním ještě jednou moc gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v dalších výtvarných projektech.

I. Králová

1. místo = Eliška Rásochová, 6. D

2. místo = Rosálie Pavlasová, 6. B

3. místo = Valerie Málková, 6. D

Dění na naší škole

Masopust šestých tříd

Na naší škole se tento rok opět konal masopust. V letošním roce se ho mohli zúčastnit všichni žáci a přijít do školy v kostýmu. Šesté třídy měly projektový den zaměřený na masopust. Část dne strávili se svými třídními a dalšími vyučujícími v tělocvičně, kde především tančili. My vám přinášíme rozhovory s vybranými učiteli.

1. rozhovor je s paní učitelkou Královou.

Jak se vám líbil masopust?

Mně se líbil moc. Bylo to super. Všichni si to podle mě užili a krásně tancovali. Moc mě překvapily některé masky, že je děti měly opravdu promyšlené, takže za mě paráda. Paní učitelka Erbenová byla nedostižná v tanci jako vždycky, takže úžasný zážitek.

Jaký kostým se vám líbil nejvíce?

Vzhledem k tomu že jsem třídní 6. A, tak ocením svoji třídu. Mně se nejvíc líbil kostým kluků, kteří se domluvili a šli za Červenou karkulku, babičku, vlka a myslivce. Líbilo se mi, že se byli schopní dohodnout a vymysleli opravdu pěkný a vtipný kostým.

Slavíte masopust, popřípadě držíte půst?

Půst rozhodně nedržím, protože já jsem masožravec a 40 dnů bez masa bych určitě nevydržela (smích), takže to nikdy a asi se na to úplně nechystám ani do budoucna. Ale jinak se mi tradice líbí. Líbí se mi myšlenka setkávání lidí, že si užijí nějakou zábavu. Ale co dodržuji z masopustu je to, že jednou za rok dělám koblížky, byť to nevypadá vždycky úplně jako koblížky.

Vzpomenete si, jaký byl váš první kostým z dětství?

Můj první kostým z dětství... nejsem si jistá, ale myslím si, že to byla buď beruška, anebo princezna.

2. rozhovor je s paní učitelkou Erbenovou.

Jak se vám líbil masopust?

Líbí se mi nadhled, nadsázka, se kterou do toho děti šly. Vážím si všech velmi propracovaných kostýmů, že se na to děti připravovaly a že si hlavně uměly užít ten závěr.

Jaký kostým se vám líbil nejvíce?

Já za sebe nemůžu asi vyzvednout jeden, protože to se nedá. Byla tam opravdu spousta hezkých a jen jeden jediný nedokážu vyjmenovat. Líbilo se mi jich spousta.

Slavíte masopust, popřípadě držíte půst?

Pro mě to je tradice, která mě hodně mívá. Neměla jsem příležitost ho dodržovat Ale proto jsem ráda, že se vrátil k nám na školu. Líbí se mi taky ta myšlenka, že přivoláváme jaro a užijeme si společnou zábavu

Vzpomenete si jaký byl váš první kostým z dětství?

Já si teda úplně jistá jsem. Přesně si vybavuju ten moment, jak moje maminka klečela v kuchyni na zemi a tvořila pro mě a pro sestru kostým mléka. Už si nevybavuju, jestli já jsem byla plnotučné nebo polotučné, ale bylo to na karneval, který se konal kolem našich paneláků, kde jsem bydlela. Měli jsme to na bruslích. Rodiče nám zamokřili plochu, která potom zamrzla, tam normálně bylo hřiště. Myslím si, že jsme získaly 2. místo.

Děni na naší škole

3. rozhovor je s paní učitelkou Vackovou.

Jak se vám líbil masopust?

Tento masopust byla moje první akce tohoto druhu. S minulou třídou jsme to ještě nezažili. Nevěděla jsem, co od toho očekávat, ale bylo to strašně fajn. Zatančili jsme si a hlavně mě děti hrozně moc překvapily tím, jak byly originální.

Jaký kostým se vám líbil nejvíce?

Tady budu trochu sobecká a řeknu, že to byly kostýmy z mé třídy 6. D.

Slavíte masopust, popřípadě držíte půst?

Půst úplně nedržím (smích). Já jsem z vesnice, takže masopust slavíme každý rok, smažíme koblihy, vítáme masky, přispíváme jim do kasičky. Kolikrát jsem i za masku chodila v průvodu, takže masopust slavím každý rok.

Vzpomenete si, jaký byl váš první kostým z dětství ?

Já vím, že když jsem byla malá, tak mi mamka moc s kostýmy nepomáhala. Vždycky jsem ale chtěla za něco chodit, ale žádný kostým jsem neměla, takže jsem si kostýmy často vyráběla sama. Bylo to vždy na způsob "co dům dal", ale přesně už si nevzpomenu.

4. rozhovor je s paní učitelkou Honsovou.

Jak se vám líbil masopust?

Masopust považuji za velmi vydařenou akci, všichni měli krásné masky.

Jaký kostým se vám líbil nejvíce?

To je strašně těžké vybrat jen jeden. Všechny byly úžasné, ale musím vyzdvihnout rockera, Fridu, čajový pytlík a mikrovlnku. Určitě si myslím, že ti, co vyhráli, tak vyhráli oprávněně.

Vy jste hlasovala v soutěži o nejhezčí škrabošku. Vyhrál alespoň jeden váš favorit?

Stejný názor jsme úplně neměli. Já bych asi více ocenila ty, kteří měli masky prostorové, protože takové masky jsou složitější na výrobu. Těm bych dala určitě více hlasů. Krásných byla spousta, proto je můžete vidět na nástěnkách.

Slavíte masopust, popřípadě držíte půst?

Půst bych určitě nevydržela (smích). Já mám ráda spoustu dobrůtek.

Vzpomenete si, jaký byl váš první kostým z dětství ?

První si asi nevzpomenu, ale pamatuju si, že jsem jednou šla za páva. Vyrobila jsem si takový obrovský paví ocas. Byl opravdu složitý na výpravu, ale vyhrála jsem 1. místo.

5. rozhovor je s paní učitelkou Klementovou.

Jak se vám líbil masopust?

Tento den je vždy velice pěkný a veselý. děti mají možnost dozvědět se něco o této dosud živé tradici, zatancovat si a popustit uzdu své kreativitě při výrobě masek a škrabošek.

Jaký kostým se vám líbil nejvíce?

Všechny kostýmy byly úžasné, nemohu vybrat jen jeden.

Slavíte masopust, popřípadě držíte půst?

Půst doma nedržíme, ale užíváme si s mými dětmi karnevalové veselí. Někdy připravujeme tradiční masopustní kobližky.

E. Blažková, 7. D

Foto: E. Blažková, 7. D

Dění na naší škole

Sobotní karneval

Oslavou masopustu nežily jen šesté třídy. V sobotu 2. 3. se na naší škole uskutečnil karneval. Ten zorganizovaly nejenom pro děti z naší školy paní vychovatelky školní družiny s paní učitelkou Ludmilou Kuchtovou.

Karneval se nesl v rozzářeném a veselém duchu. Hlavní tahoun, Milan Řezníček, přichystal pro děti nejen taneční program plný rozmanitých tanečních sestav, ale i plno zábavných her, které děti s nadšením plnily.

V průběhu karnevalu se mohly děti občerstvit připravenými dobrotami, které na karneval přinesly maminky a také paní vychovatelky školní družiny, které akci pořádaly.

Děti, ale mnohdy i jejich rodiče dorazili v propracovaných kostýmech. Na všechny čaroděje, princezny, lego postavičky, pilota formule, šmoulu, hrdiny, ale i padouchy byl krásný pohled. Na všechny zúčastněné čekaly

odměny a bohatá tombola.

Věříme, že si karneval všichni užili. Těšíme se na příští rok, až si ho znovu zopakujeme.

L. Kuchtová a V. Körber

Svátky

Hromnice

Svátky jako Vánoce nebo Velikonoce zná každý. Málokdo ale ví, že oficiálně končí Vánoce na Hromnice. Hromnice jsou svátkem, který většina lidí nezná a neslaví. Přitom ještě před pár desítkami let byl mezi lidmi velmi rozšířený.

Tento svátek se slaví 2. února a má odpovídat svátku Uvedení Páně do chrámu. V lidovém křesťanství se Hromnice staly důležitou oslavou přicházejícího jara. Svátek byl také spojen s ochranou před ohněm, bouří a bleskem, jak napovídá jeho název. Nejznámějším příkladem této víry je svěcení svící, takzvaných hromniček.

Hromničky dávali lidé do oken na ochranu domácnosti před bleskem, který způsoboval požár nebo usmrcoval lidi a dobytek. V Čechách se traduje hodně pranostik, jedna je např. "Na Hromnice o hodinu více". Říká, že den je o hodinu delší než v době zimního slunovratu. Ve skutečnosti tento rozdíl činí na území České republiky hodinu a 20 minut. Na Hromnice se tradičně sklízela betlém a někde také vánoční stromek.

A. Brnická, 7. D

Valentýn

Daleko známějším svátkem než jsou Hromnice je svátek sv. Valentýna. Mnoho lidí tvrdí, že je to svátek přicházející z USA. Takové tvrzení je ale daleko od pravdy. Původně jde totiž o svátek ryze evropský.

Den svatého Valentýna se každoročně slaví 14. února jako den lásky. Lidé si mezi sebou dávají dárky v podobě např. květin nebo dárky s tematikou srdce.

O svatém Valentýnu není dostatek důkazů, proto lidé navrhli, že je Valentýn pravděpodobně odvozen od pohanského svátku Luperkálíe slaveném v Římě. V předvečer tohoto dne byly do „urny lásky“ vloženy lístečky se jmény dívek. Každý mladý muž potom tahal lísteček a dívka, jejíž jméno si vytáhl, se měla stát jeho „miláčkem“ v následujícím roce.

Jiný příběh tvrdí, že sv. Valentýn byl původně knězem, který i přes zákaz císaře Marka Aurelia Claudia oddával zamilované páry. Císař tehdy zrušil manželství, aby se vojáci nerozptylovali a chtěli odcházet do války. Valentýn je navíc od válčení zrazoval.

A. Brnická, 7. D

Herní fotbalové soustředění na Slovensku (7. 2. - 9. 2. 2024)

Kluci z Regionální fotbalové akademie vyrazili na Slovensko. Ve středu 7. 2. bylo v plánu zhlédnutí zápasu juniorské Ligy mistrů mezi Žilinou a Dortmundem.

Utkání hrané před více než 10 000 diváky bylo velkým zážitkem umocněným překvapivou výhrou domácích 2:1 a postupem do osmifinále. Ve čtvrtek a v pátek odehráli fotbalisté z naší školy, hrající za žákovské kategorie U14 a U15, zápasy s Žilinou a Trenčínem. Kvalita slovenských týmů byla velká. Právě takové zápasy kluci potřebují hrát a můžou je posouvat výkonnostně dál.

Program byl i mimofotbalový a lehce zeměpisný

Pan učitel Hána s Vejmelkou provedli kluky různými zkratkami a navštívili hezké centrum Žiliny.

V pátek 9. 2. po zápase s Žilinou byl naplánován odjezd. Během cesty zpět byla ještě zastávka na večeri ve Starém Hrozenkově, kde pan majitel nabídnul k zapsání "Knihu vzácných hostů". Taková nabídka se neodmítá, a tak je náš podpis v knize vedle podpisu Dary Rollins či Antonína Panenky.

Soustředění se vydařilo a už je v plánu další podobná akce na Slovensku, a to v létě o prázdninách.

J. Hána

Foto: J. Hána

Plavecké závody v Českých Budějovicích

Dne 24. a 25. 2. jeli plavci z Jihlavského plaveckého klubu na dvoudenní závody do Českých Budějovic.

Odjíždělo se již v pátek po odpoledním tréninku, protože závody začínaly v sobotu brzy ráno. Závody probíhaly na 50m bazénu. Z jihlavského klubu jeli žáci z páté, šesté, sedmé a osmé třídy. V sobotu ráno se začínalo disciplínou 200 metrů polohový závod. Do finále postoupilo osm nejlepších plavců z každé věkové kategorie. Od nás se tam dostala Jasmína Trněná a Elena Čermáková (obě 7. A).

Na bazéně byla opravdu skvělá atmosféra. Točila se zde i reportáž ČT pro Zprávičky. A den na bazéně zakončily štafety družstev, kde jsme získali 1. místo.

S. Troppová, 7. A

Foto: S. Troppová, 7. A

Všem sportovcům gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů!

Dřina, parta, zážitky

Fotbalové třídy 9. B, 8. B a část 7. B již tradičně vyrazily do Bedřichova v Jizerských horách na zimní soustředění.

Program byl bohatý. Kromě toho, že jsme běžkovali po skvěle připravených tratích, jsme také odehráli přípravné fotbalové utkání s Libercem. relaxovali v aquaparku Babylon, hráli bowling, vyzkoušeli si večerní lyžování na Ještědu, navštívili rozhlednu Královka či vylezli na horu Jizeru.

J. Hána

Po stopách Hanče a Vrbaty

Fotbalové třídy vyrazily do Krkonoš. Běžkařský kurz 6. B a 7. B se odehrával na Benecku v Krkonoších.

Pět dní plných dřiny, soutěžení, ale hlavně zábavy a dobré nálady!

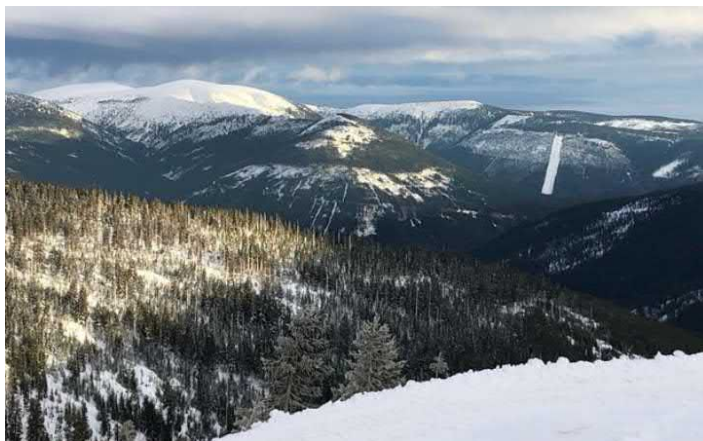
A proč právě po stopách Hanče a Vrbaty? Možná znáte příběh lyžařů, kteří se 24. 3. 1913 zúčastnili v Krkonoších závodu na 50 km. Počasí se

ale velmi rychle změnilo a závod byl zrušen kvůli sněhové bouři. Bohumil Hanč však zůstal na trati. Jeho kamarád, Václav Vrbata, se rozhodl ho najít a zachránit. Bohužel oba zemřeli, stejně jako německý závodník Emerich Rath, který byl též Hančovým přítelem a pomáhal ho najít. My jsme na tyto dva skvělé lyžaře zavzpomínali ve Vrbatově boudě a rodném domě

Bohumila Hanče.

Kromě běžkování jsme stihli také spoustu výletů. Navštívili jsme Benecko, Krkonošské muzeum v Jilemnici, Labskou boudu, pramen Labe, Aquacentrum Vrchlabí, rozhlednu Žalý a Horní Mísečky. I když nám sněhové podmínky nepřály tak, jak bychom chtěli, soustředění jsme se užili!

J. Hána

Lyžování plaveckých tříd

I když letošní počasí běžkování na Vysočině moc nepřálo, některé naše plavecké třídy přesto na běžky vyrazily.

Sice neodjely na lyžařský výcvik do Skleného, ale využily tratě připravené v Jihlavě na Českém mlýně. Níže si můžete přečíst, jak si třídy prvního stupně běžkování užily.

Na běžky měla vyrazit i třída 6. A, ale tu zradilo počasí. Proto vyrazila společně s 8. A na Šacberk a běžky vyměnili za sjezdovky. Obě třídy si to na sjezdovce užily a někteří lyžaři a lyžařky předváděli opravdu krásné jízdy.

Doufáme, že si to příští rok znovu zopakujeme!

I. Králová

Ani velký mráz nás neodradí

Jako první vyrazili na běžky žáci a žákyně z třídy 4. A.

Museli se potýkat s velkými mrazy, kdy teploty klesaly hluboko pod bod mrazu. Přesto si lyžování nakonec užili. Nebáli se toho, trénovali, pořádali závody, aby se v lyžování co nejvíce zlepšili.

Přestože počasí bylo mrazivé, nálada byla více než dobrá. Navíc díky jednomu žákovi, který donesl bábovku a lívance, bylo ráno hned veselejší a lyžaři získali spoustu nové energie.

I. Králová

Poprvé v lyžařské stopě

Ve výcviku na běžkách nezůstali pozadu ani žáci 3. A a vyrazili do areálu Českého mlýna. Většina z nás obula běžecské lyže poprvé v životě. Na trati to však nebylo skoro znát. Přes počáteční peripetie se zvládnutím délky lyží, netrvalo ani půl hodiny a už všichni brázdili připravené běžecské stopy. Občas nám nezdolatelnou překážku připravily uměle vytvořené kopečky. Avšak nic se nemá vzdát

před startem, kopečky byly zanedlouho překonány. A pak hurá z kopce dolů, rovinka a zase kopeček. Takhle jsme se bavili celá dvě dopoledne. Základ máme vypilovaný a teď už si jen přejeme, aby nám napadl sníh a abychom se mohli vydat do lyžařských stop naší krásné Vysočiny.

Video s lyžováním 3. A najdete na instagramu Rošárníků.

A. Urbanová

Lyžařské závody 5. A

Ve čtvrtek a pátek se na běžky do Českého mlýna vydala 5. A.

První den každý trénoval techniku a snažil se zlepšit. V pátek byl závod. Dostali jsme hodinu na zahřátí a rozježdění. Po minutovém rozestupu jsme začali závodit. Celé dva dny jsme si moc užili.

Umístění dívky: 1. Alžběta Dvořáčková, 2. Eliška Erbenová, 3. Stela Bachrová

Umístění chlapci: 1. Šimon Vondruška, 2. -3. Boris Dvořák a Daniel Dáňa

E. Erbenová, 5. A

Okresní kolo Olympijského odznaku

Již tradičně pan učitel Hána s panem učitelem Tvarůžkem organizovali okresní kolo Olympijského odznaku. Tentokrát šlo o čtyřboj (trojskok z místa, hod medicinbalem, přeskok přes švihadlo a sedylehy). Role rozhodčích se výborně zhostila 9. B. Vše proběhlo ve skvělé atmosféře a za účasti dalších škol (Seifertova, Brtnice, Batelov).

Přijela také mistryně světa v trojskoku a olympijská medailistka z Atlanty, Šárka Kašpárková. Dětem z naší školy se podařilo získat spoustu medailí včetně vítězství v týmové soutěži. Díky za skvělou reprezentaci školy. Fotky z akce a výsledky si můžete prohlédnout na instagramu Rošárníků.

J. Hána

Všem sportovcům gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů!

Tváře naší školy

Rozhovor s žákyní Adélou Chaloupkovou

Pro toto číslo časopisu jsme vyzpovídali žákyni 7. A Adélu Chaloupkovou. Zaujalo nás totiž, že tato žákyně plave a do toho si najde ještě čas na hraní na housle a na klavír.

1. Co si myslíš o naší škole?

Já jsem spokojená s naší školou. Učitele dobře vysvětlují látky, a proto to skoro pokaždé pochopím.

2. Když jsi v plavecké třídě, mohla bys nám říct, co si momentálně myslíš o plavání a jak tě to baví?

Plavání mě baví, je to zábava. Myslím si, že je fajn, že jako áčka máme svůj vlastní sport. Trenéři jsou hodní. Někdy je náročné ranní vstávání, ale jinak je to fajn.

3. Co děláš ve svém volném čase?

Tak ve svém volném čase hraju na klavír nebo na housle nebo trénuju svého psa.

4. Jak dlouho hraješ na klavír a na housle?

Na housle hraju 6 let a na klavír 5 měsíců.

5. Jaká je tvoje oblíbená skladba, kterou ráda hraješ?

Tak jelikož na klavír hraju tak krátkou dobu, tak jsem teprve začátečník, ale asi to budou koledy. A na housle nějaká klasická hudba.

6. Chtěla bys jít poté třeba i na konzervatoř?

Určitě budu v hraní pokračovat, ale konzervatoř si ještě rozmyslím.

7. Cvičíš doma sama, anebo někam chodíš, kde tě to učí?

Chodím na základní uměleckou školu v Jihlavě, kde mě to učí.

8. Vyhrála si nějakou soutěž?

Ano, vyhrála jsem v červnu první místo v krajské soutěži a za chvíli mě čeká další soutěž.

M. Klimešová, 7. A

Foto: Adéla Chaloupková, 7. A

Rozhovor s žákyní Erikou Pivňičkovou

Pro toto číslo časopisu jsme si popovídali s žákyní z 8. A s Erikou Pivňičkovou, protože je z plavecké třídy a dělá gymnastiku v jihlavském týmu Team Gym.

1. Co si myslíš o naší škole?

Přišla jsem až na druhý stupeň, ale zvykla jsem si rychle. Potkala jsem tu strašně super lidi a narazila na skvělý kolektiv v naší třídě. Naše třída je hodně sportovně založená a často jezdíme na různé sportovní akce. Výlety jsou vždycky nejlepší a jsem ráda, že jsem si vybrala naši školu.

2. Když jsi v plavecké třídě, mohla bys nám říct, co si momentálně myslíš o plavání a jak tě to baví?

Od 8. třídy je plavání spíše takové volnější a regenerační, ale udržujeme si kondičku. Přejde mi, že už je to pro nás taková zábava a užíváme si to. Pro mě je plavání vždycky i super na uvolnění svalů. Takže jsem ráda, že plavu, a baví mě to.

3. Co děláš ve svém volném čase?

Moc volného času sice nemám, ale když ano, trávím ho v tělocvičně tím, že trénuju malé holčičky gymnastiku, nebo trávím

čas s kamarády. Když je venku hezky, většinou jsem na trampolíně či airtracku. A o víkendech, když nemám závody nebo tréninky, se chodím dívat na zápasy svého bratra.

4. Eriko, děláš nějaký sport?

Ano, dělám Team Gym.

5. Co tě k tomu vedlo?

Už od malička jsem měla ráda salta a to mě k tomu nejvíce táhlo.

6. Co tě na tom nejvíce baví?

Nejvíce náš kolektiv s holkama a celkově ten sport.

7. Jak dlouho Team Gym děláš?

Teprve tři roky.

8. Jak sis užila pololetní lekci zumbby?

Moc jsem si to užila, ale byla jsem trošičku nervózní.

B. Kráčmarová, 7. A

Foto: Erika Pivňičková, 8. A
(na fotu ležící vpředu)

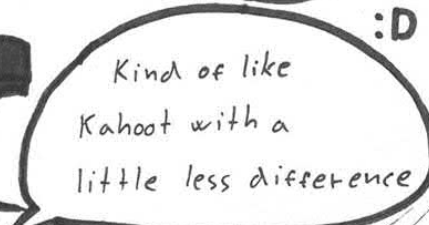
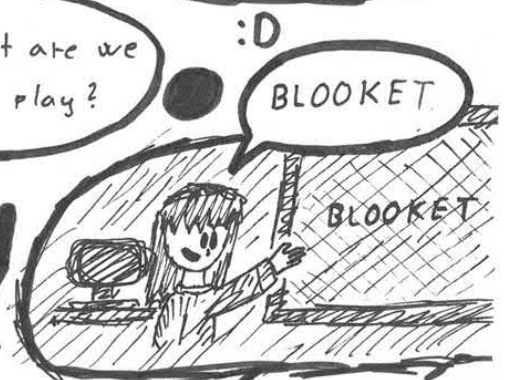
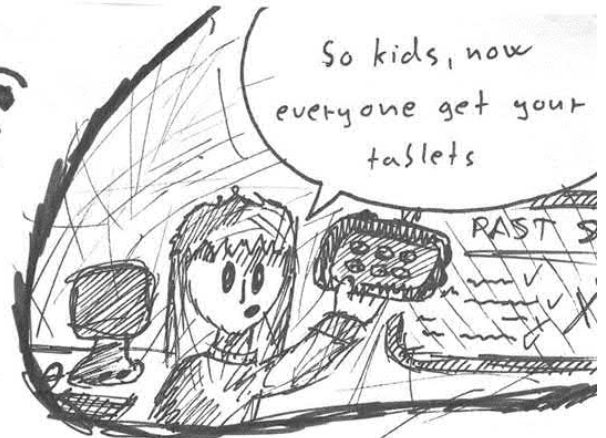
*Oběma žákyním děkujeme
za rozhovor a přejeme
mnoho dalších úspěchů!*

Komiks

Sometimes
it's not worth
splurging :D

mini comics - English version

Komiks

Reportáže z cest

Osvětim

Před Vánoci 20. 12. se žáci 9. A a 9. B vypravili na exkurzi do Osvětimi.

Zážitek to byl velmi intenzivní, navíc umocněný promítáním filmu Zpráva. Na žáky i učitele exkurze velmi zapůsobila. Aby se nad tím, co viděli, žáci zamysleli a srovnali si myšlenky, napsali o tom texty. Vybraná zamyšlení z 9. A vám přinášíme k přečtení. Práce jsou anonymní, uvedené po drobné redakční úpravě.

I. Králová

Všichni okolo mi tvrdili, jak mi z toho bude špatně a budu se tam cítit hrozně. Měli pravdu, příjemné to nebylo. Ale vůbec jsem tam nejela s tím, že by to mohlo být až tak depresivní a děsivé.

Představa lidí v plynových komorách, kteří škrábali na zdi, křičeli, brečeli, volali o pomoc, snášeli bití, to je nechutná představa. Vůbec si nedokážu představit, že něco takového lidé zažívali. Když jsem viděla dřevěné domky, ve kterých nemohlo být vůbec teplo. Lidé stáli několik hodin v zimě v pozoru a jen čekali, co bude dál. Měli měsíce to stejné, špinavé oblečení. Když mi došlo, že se ti lidé vzbudili s tím, že neví, co bude, jestli umrznou, zastřelí je nebo je zbijí až ke smrti.

Uvědomila jsem si, že je potřeba si vážit všeho v mém životě. Máme se jak prasata v žitě a kolikrát jsme naštvaní kvůli hloupostem, mezitím co jinde vojáci a nevinní lidé přicházejí o své životy.

Tento výlet byl velice zvláštní. Celkově být na místě, kde zemřelo tolik lidí a vidět, jaký teror tam probíhal. Nebylo mi z toho úplně nejlíp. I z filmu Zpráva mi bylo velmi smutno, za lidi, kteří tam umřeli.

Paní průvodkyně to hodně prožívala a bylo vidět, že chce sdělit důležité informace mladé generaci. "Nejzajímavější" na Osvětimi bylo asi vidět hrozné podmínky, ve kterých lidé museli, ani nechci říct žít, ale spíš přežívat. Nechápu, že gestapo nemohlo mít alespoň trochu slitování nad těmi lidmi.

Hodně na mě zapůsobila ta průvodkyně a její poslední věty: "Lidstvo se nikdy neponaučí a bude se stále válčit."

Je to hlavně obrovské ponaučení, abychom něco takového jako nastupující generace nenechali dopustit a poučili se ze svých chyb.

Celou prohlídku jsem litoval těch lidí, vidět jejich vlasy, staré oblečení, hrnky nebo zavazadla na mě opravdu

zapůsobilo. Přesto si myslím, že i kdybychom se snažili sebevíc, nikdo si nedokáže představit utrpení lidí a hrozné vraždění, které tam probíhalo. Dobové snímky, které byly na výstavách, ve mně zanechaly nejhorší pocit.

Uvědomil jsem si, že můžu být rád za dobu, ve které jsem se narodil. A také to, že poznávat historii je velmi důležité. Historii změnit nemůžeme, ale budoucnost ano.

Celkově bych výlet doporučil všem, protože každý by to měl vidět a zažít.

Uvědomil jsem si, jak důležité je sledovat věci kolem sebe, aby k něčemu takovému už nedošlo. Nikdy. Případně abychom tomu společně zabránili.

Reportáže z cest

Lyžařský kurz v rakouském Lienzi

Lyžařský kurz pro 7. třídy je za námi, tak se pojďme „poohlédnout“ za největší akcí zimní sezóny u nás ve škole.

Ve čtvrtek 29. února ráno jsme vyrazili dvěma autobusy do rakouského města Lienz. Trasu dlouhou přibližně 550 kilometrů jsme zvládli bez problémů a okolo 17. hodiny už jsme byli ubytováni. Město leží ve spolkové zemi Tyrolsko (35 kilometrů od hranic s Itálií) a žije zde necelých 12 000 obyvatel. Za hotelem teče řeka Dráva, nedaleko sídlí pivovar Gosser, ale hlavně je město obklopeno Alpami, a to je důvod, proč jsme vyrazili právě sem. Zeměpisné „okénko“ je za námi a teď se podívejme, kdo se této akce zúčastnil.

Lyžařský kurz je určen pro žáky 7. tříd. Přihlásilo se celkem 87 dětí a servis jim dělalo 7 učitelů, 2 instruktoři, 2 řidiči a jeden lékař.

To vše pod dohledem pana ředitele Svobody. Celkem tedy 100 lidí, což je maximální kapacita obou hotelů, ve kterých jsme byli ubytováni. V menším hotelu bydlely třídy 7. B a 7. D, ve větším 7. A se 7. C. Tyto dvě skupiny měly odlišný večerní program, společné však měly to hlavní – lyžování na alpských sjezdovkách.

Po snídani, která byla v čase 7:30 – 8:00, nás vždy autobus dovezl až ke kabinkové lanovce. Obuli jsme „lyžáky“, vzali lyže, helmu, rukavice a nechali se vyvézt do střediska Zetttersfeld v nadmořské výšce 1800 m n. m. Převýšení přes 1000 m jsme překonali za 10 minut a mohlo se začít lyžovat. Středisko je ideální pro děti. Přes 20 kilometrů sjezdovek (převážně modrých a červených) bylo ráno vždy skvěle připravených.

Děti byly rozděleny do 9 družstev a lyžovaly vždy do času oběda, který byl přímo v restauraci na svahu. Po obědě se sportovalo až do 15:30, kdy nás lanovka dopravila zpět na parkoviště a autobus na hotel. Děti, které jsou zvyklé lyžovat, zdokonalovaly carvingový styl. Začátečníci se naučili smýkaný oblouk, někteří i ten carvingový, dokázali (většinou) zabrzdit a naučili se jezdit na pomě, kotvě či sedačkové lanovce. Co nedokážeme ovlivnit je počasí, a to nám vyšlo skvěle. Alpské slunce jsme si užili po celé 3 dny. Lyžovali jsme 5 dní a do Jihlavy jsme se v pořádku vrátili v úterý 5. března ve večerních hodinách.

Toť vše k tomu, abyste si představili, jak kurz

fungoval, a to si pište, že fungoval 😊 Ale teď to hlavní! Radost dětí, zážitky, kamarádství, emoce, adrenalin, krása alpské přírody – to vše se popisuje slovy velmi těžko, to se musí zažít. Už příští rok se to může poštěstit současným dětem v 6. třídě. Na závěr zveřejníme jedno tajemství, ať se máte na co těšit! Termín příštího lyžařského kurzu v rakouském Lienzu bude 23. – 28. 2. 2025, to je těsně před jarními prázdninami. To zní skvěle, ne?

Pokud chcete vidět více fotek, podívejte se instagramový profil školy – rosarnik.

Reportáže z cest

Večerní program 7. A aneb slohová výchova v Rakousku

Lyžařský kurz letošního školního roku je zá námi teprve pár dní, ale v předchozím krásném článku pana učitele Hány jste se mohli dočíst termín pro příští rok, který se bude týkat letošních šestých tříd.

Nejen pro ně jsou určeny následující texty, které

napsali žáci a žákyně 7. A. Berte je jako rady a doporučení pro příští lyžařský kurz, ale také jako hezká hodnocení proběhlé akce. Všem zúčastněným ze 7. A děkuji za jejich vtipně napsaná díla a projevené slohové nadání! Máte u mě velké plus.

I. Králová

Hledáme lyžaře na lyž. kurz 2025

Bereme schopné i neschopné cokoli dělat. Nemusíš umět lyžovat, stačí si to užít. Nebojte se instruktorů, je s nimi sranda.

Jídlo slané, ale chutné. Hotel plný kamarádů, WiFi není moc, učitelé mají zlost. Berte hodně rukavek, padají hodně z lanovek.

Lyže si pořádně připněte nebo si pro ně do lesa dojdete.

Připravte se na kvízy nebo budete mít k večeri zkažené špičky.

P.S.: POZOR NA PANA UČITELE BUDĚJSKÉHO, RÁD SCHAZUJE ZE SVAHU!!!

ZNAČKA: Jdi do toho!

Troppová, Jarošová, Borecká, Fišerová N., Kittlerová, 7. A

Hledáme lyžaře 2025

Nabízíme super lyžařské podmínky a upravené sjezdovky, které uchvátí každého lyžaře. Máme tu také skvělé jídlo a večerní aktivity. Nabízíme: útulný hotel z 15. století. Mezi nevýhody ovšem patří slabý internet, takže si s sebou přibalte spoustu dat. Toto lyžařské středisko nabízí široký výběr lanovek, vleků a sjezdovek. S sebou si nezapomeňte přibalit spoustu lyžařského oblečení a samozřejmě helmu, lyže a přeskáče.

Značka: Když nemůžeš, tak přidej.

Lapeš, Karpstain, Smutný, Vaněk, Smazal, Vondruška, Lenikus, Skryja, 7. A

Rukavice v čudu

Dobrý den, hledám zkušeného, odvážného a obětavého lyžaře, který by se obětoval pro moji ztracenou rukavici.

Místo: 250 metrů od začátku kruté lanovky

Čas: až se vám bude chtít

Odměna: dobrý pocit z dobrého skutku, navíc výlet

Značka: salto vzad

Podmínka: vrácení rukavice v celku

Tak snad se někdo najde!

Štorková, 7. A

Foto: J. Budějský

Rošárníkův kvíz

Rošárníkův kvíz přináší několik otázek, na kterých si ověříte, jak dobře jste četli články v Rošárníku. Pro tři nejrychlejší správné řešitele jsou přichystané sladké odměny. Papír se správnými odpověďmi, jménem řešitele a třídou odevzdejte p. uč. Králové do konce března.

1. Jak se jmenovali dva slavní lyžaři, kteří zahynuli v Krkonoších?
2. Které dvě paní učitelky předcvičovaly na hodině zumb?
3. Která paní učitelka si v dětství vytvořila kostým páva?
4. V jakých horách se konal lyžařský kurz 7. tříd?
5. Kde běžkovaly plavecké třídy 1. stupně?

Velikonoční tradice

Velikonoce

Pro křesťany jsou Velikonoce nejvýznamnějším svátkem. Můžeme je ale vnímat i jako svátky jara, omlazení a plodnosti, vycházející z přírodních cyklů. Mnoho současných zvyků pochází právě z této prapůvodní podstaty. Už v dobách, kdy se ještě neslavily Velikonoce podle křesťanské víry, lidé vítali jaro a oslavovali plodnost, nový život, novou sílu přírody.

Velikonoce jsou svátky pohyblivými, každý rok je slavíme jindy: jejich vrcholem je pro křesťany velikonoční neděle (Boží hod), která se slaví první neděli po prvním jarním úplňku. Velikonoce tak připadají nejdříve na 22. března a nejpozději na 25. dubna.

Jak už zaznělo, právě podle termínu Velikonoc se určují i další pohyblivé svátky. Těmi jsou na jedné straně předcházející masopust, na který pak plynule navazuje 46 dní postního období před Velikonocemi, a na straně druhé pak pozdější letnice neboli Svatodušní svátky.

Škaredá neboli Sazometná středa

O Škaredé středě se nemračte a neškaredte, mohlo by vám to po celý rok zůstat, praví lidová pověra. Škaredá středa ale spíše připomíná Jidáše, který se tehdy údajně mračil na Ježíše. Sazometná se středě říkalo, protože hospodyně vymetaly saze z komínů. A to i proto, že je čekalo velké pečení. Jako první o Velikonocích pekly Jidáše. Jejich tvar má prý připomínat provaz, na kterém se Jidáš po zrazení Krista oběsil. Pekly se tradičně ve středu, aby se mohly na Zelený čtvrtek podávat k snídani. Do Sazometné středy se také důkladně uklízelo, smičilo i bílilo.

Zelený čtvrtek

Čtvrtek je dnem odpuštění, očisty a připomenutí si poslední večere Páně, kdy navečer utichnou všechny zvony a rozezní se až večer na Bílou sobotu. Zvony byly v tuto dobu nahrazovány různými typy řehtaček, jedním z důležitých symbolů Velikonoc (patřily k nim také říkačky, jimiž mladí chlapi symbolicky vyháněli Jidáše). K snídani si dejte Jidáše a do jídel si přes den přidejte hodně zeleného: třeba hrášek, špenát, zelí nebo bylinkové pesto... S nikým se tento den nehádejte, pak se vám prý neshody po celý rok vyhnou obloukem a naopak peníze si k vám samy najdou cestu.

Tak říkajíc za dveřmi máme Velikonoce. Pro některé nejdůležitější křesťanské svátky v roce, pro jiné svátky jara. V tomto roce vycházejí na úplný závěr března. Velký pátek připadá na 29. 3. Velikonoční pondělí na 1. 4., takže o zábavu během velikonoční pomlázky nebude nouze, mnozí ji jistě spojí s aprílovými žerty.

Abychom si tradice spojené s Velikonocemi připomněli, přinášíme vám pár textů převzatých z knihy *Tradinář*.

I. Králová

Velký pátek

Tento den si křesťané připomínají smrt Ježíše Krista. Hlavními symboly tohoto dne jsou proto **ticho, půst a rozjímání**. Hospodyně by neměly prát prádlo ani pracovat na zahradě, aby nepohnuly zemí. Lidé se za rozbřesku omývali tekoucí vodou pro zdraví a krásu. Také věřili, že se v tento den otevírají hory s poklady. Tato starobylá pověst je popsána v nadčasové baladě *Poklad* od J. K. Erbena. Pro své děti můžete připravit bojovku s hledáním pokladu. Kdy jindy, když ne dnes (nebo ještě v červnu o svatojánské noci), se to může podařit.

Bílá sobota

Bílá sobota je dnem oplakávání smrti Ježíše Krista a následné radosti z jeho vzkříšení. V kostelech je přes den ticho a neslouží se mše. V noci ze soboty na neděli se koná velikonoční vigilie (bohoslužba), spojená s vyzváněním zvonů a svěcením ohně, který symbolizuje obnovení života a světla – jak už jsme viděli v úvodu kapitoly.

Velikonoční neděle aneb Boží hod velikonoční

Podle křesťanské tradice právě v tuto „Velkou noc“ ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých a z křesťanského hlediska je tento den vrcholem velikonočních svátků. Křesťané slaví a radují se z příchodu Pána. Na ranních mších se v kostelích žehnaly donesené mazance, beránci, vajíčka, chléb a někde i víno. Boží hod byl tedy jedním z nejradostnějších dnů v roce. Ježíšovým zmrtvýchvstáním se ukázalo, že smrt není konec, ale začátek nového života. I Slunce si údajně v ten den, při svém východu, třikrát radostí povyskočí – naši předkové si proto dříve Boží hod přivstali a vyšli se na nejbližší kopec podívat. Do kostela pak přišli v novém oděvu, aby vyjádřili radost z nového života.

Velikonoční tradice

Velikonoční pondělí

Velikonoční pondělí, zvané také Červené, je spojeno s očekávanou koledou, pomlázkou. Bez pomlázky, která je dnes pro děti hlavním symbolem Velikonoc, bychom si jarní svátky už neuměli představit, ačkoli z náboženského hlediska byly Velikonoce završeny již předešlého dne.

Původním smyslem velikonoční koledy je skrze čerstvé proutky, které jsou plné mízy a spletené do pomlázky díky mužské síle a zručnosti, omladit ženské tělo. Děvčata tak symbolicky přebírají sílu a ohebnost proutku, z něhož byla pomlázka upletena. Za vyšlehání pomlázkou, a tedy „pomlazení“, dostávají chlapci od děvčat pomalovaná vajíčka. A dříve tomu bylo dokonce tak, že ten chlapec, do kterého byla dívka opravdu zamilovaná, dostával od své milé vajíčko obarvené na červenou.

Velikonoční pečení

S každou oslavou se pojí dobré jídlo. Ani Velikonoce nejsou výjimkou.

Lidé vždy připravovali bohaté pokrmy, pekli sladké i slané. Velikonoce jsou navíc svátky hojnosti, proto se s velkým množstvím jídla počítá.

Mnoho lidí drželo půst, který trval 40 dní před začátkem Velikonoc. I proto si potom chtěli na Velikonoce užít dobrého jídla. V našich receptech se můžete inspirovat a něco dobrého si doma připravit. Recepty pocházejí taktéž z knihy *Tradinář*.

I. Králová

Jidáše

Jidáše jsou vlastně jakékoli pokroucené tvary, které s vámi mohou motat i ty nejmenší děti.

Na těsto: 500 g hladké mouky, polovina kostky droždí (přibližně 20 g), 50 g rozpuštěného másla, 50 g cukru, 1 celé vejce a navíc 1 žloutek, 150 ml vlažného mléka, 100 g nahrubo nasekaných mandlí, vanilkový cukr, citronová kůra, rozinky, na potření po upečení: 30 g rozpuštěného másla, 1 velká lžice medu, 30 ml rumu, na posypání: moučkový cukr

Připravte si kvásek: do vlažného mléka rozdrobte droždí s trochou cukru a dvěma lžicemi mouky ho zamíchejte. Nechte na teplém místě asi 10–15 minut vyběhnout. Do velké mísy s moukou přidejte vejce, vanilkový a krupicový cukr, rozpuštěné máslo, nahrubo posekané mandle, přilijte připravený kvásek a vše dobře propracujte. Pokud je těsto příliš tuhé, přilijte trochu vlažného mléka. Jakmile je těsto spojené, přeložte je na vál, dobře je propracujte dohladka a pod utěrkou nechte na teplém místě alespoň 30 minut vykynout. Těsto musí zdvojnásobit svůj objem.

Velikonoční beránek

Beránek coby symbol oběti Ježíše Krista (beránka božího) je s Velikonocemi pevně spjatý, tradice jeho zabíjení v době Velikonoc spadá už mezi židovské zvyky zabíjení beránka na památku vysvobození z Egypta. Ten náš tradiční sladký beránek, ať už z těného těsta, tvarohového, politý čokoládou nebo bez ní, je už jen zástupným symbolem pečeného jehněte. Zřejmě už ve středověku začal sladký beránek nahrazovat onoho živého, kterého si málokdo mohl dovolit. Beránek je však především symbolem Ježíšovy oběti.

240 g polohrubé mouky, 200 g cukru krupice, 1 vanilkový cukr, 140 g másla (pokojové teploty), 4 vejce, 2 lžičky prášku do pečiva, velká hrst rozinek, 250 ml mléka

Máslo utřete s cukrem krupice. Vejce rozdělte na žloutky a bílky, žloutky přidejte k máslové pěně a z bílků našlehejte sníh. Suché ingredience smíchejte dohromady a přimíchejte k rozetřenému máslu. Nakonec vmíchejte sníh z bílků. Formu na beránka důkladně vymažte máslem a vysypte moukou. Těsto do formy přelijete a pečte ve středně vyhřáté troubě asi 45 minut. Do formy na beránka můžete vyzkoušet i vlastní recept třeba na svou oblíbenou bábovku. Pokud chcete zdravější verzi beránka, nahradte přibližně čtvrtinu mouky zdravější alternativou – například mletými mandlemi nebo špaldovou moukou.

Velikonoční pečení

Velikonoční mazanec

Mazanec patří mezi nejstarší české obřadní pečivo, zřejmě symbolizuje slunce. Je ze stejného těsta jako vánočka, obsahuje ale více vajec. Kynuté těsto nabírá jakoby zázrakem na objemu a symbolizuje bohatství, prosperitu. Mazanec představuje pro křesťany sladký chléb – symbol eucharistie (těla Páně). Proto se na něm stejně jako na chlebu dělalo znamení kříže a žehnal se před pečením. Na Boží hod se nesl do kostela k posvěcení a po návratu domů jej rodina společně a obřadně pojedla.

Na těsto: 100 g rozpuštěného másla, 50 g rozinek, 1/2 lžičky soli, citronová kůra, 2 žloutky, 3 lžice rumu, 110 g vanilkového cukru, 200 ml mléka, 30 g droždí, 500 g polohrubé mouky, na posypání: 50 g plátek mandlí

Všechny ingredience dejte do domácí pekárny a počkejte, až těsto vykyne. Pokud nemáte pekárnu, udělejte klasické kynuté těsto: Nejprve si připravte kvásek. Do vlažného mléka rozdrobte droždí s trochou cukru a dvěma lžicemi mouky ho zamíchejte. Nechte na teplém místě asi 10–15 minut vyběhnout. Do velké mísy s moukou přidejte žloutky, vanilkový cukr, rozinky, sůl, citronovou kůru, rum, rozpuštěné máslo, přilijte kvásek a dobře propracujte. Pokud je těsto příliš tuhé, přilijte trochu vlažného mléka. Jakmile je těsto spojené, přeložte je na vál, dobře propracujte dohladka a pod utěrkou nechte na teplém místě alespoň 30 minut vykynout. Těsto musí jednou zvětšit svůj objem.

Z vykynutého těsta vytvořte jeden velký bochánek, na vrchu do něj ostrým nožem udělejte křížek a nechte ještě 15 minut kynout na plechu. Pomažte rozšlehaným vejcem a posypte plátky mandlí. Pečte ve vyhřáté troubě 10 minut při 200 °C a poté ještě 30 minut při 150 °C.

Velikonoční hlav(n)ička

Do klasické velikonoční nádivky, zvané hlavička, patří tradičně pořádná dávka mladých kopřiv. Nahradit je můžete ale i špenátovými listy, jako v následujícím receptu z „Kuchařky pro dceru“ Jany Zatloukalové.

Na pekáček 20 x 30 cm: 500 g vepřové plece, 200 g uzené kýty nebo pečeně, 100 g čerstvých špenátových listů, 300 ml mléka, 6 rohlíků, 6 vajec, 1 lžice soli, špetka soli

Ve dvou hrncích necháme přivést vodu k varu a pak v ní uvaříme zvlášť uzené maso a zvlášť vepřovou plec (k té přidejte lžičku soli). Dejte vařit 30 minut, plec na 90 minut a pak obojí nechte vychladnout. Rohlíky rozkrojte na malé kostičky, vejce rozdělte na žloutky a bílky. Žloutky promíchejte s mlékem, přidejte špetku soli a zalijte jimi nakrájené rohlíky. Troubu předehřejte na 180 °C. Zchladlé maso nakrájejte na kousky velikosti vlašského ořechu a k masu přidejte rohlíky, špenátové listy a podle potřeby ještě dosolte a opepřete. Pak ušlehejte sníh z bílků a také vmíchejte. Vymažte sádlem pekáček o velikosti cca 20 x 30 cm, nádivkové těsto do něj rozprostřete, přeneste do vyhřáté trouby a pečte 40–50 minut. Nechte chvíli vychladnout a pak opatrně vyklopte.

Udělat si samozřejmě můžete i jinou variantu na velikonoční nádivku, podle vlastních rodinných tradic a toho, co máte rádi – snadnější, obměněnou podle dostupných surovin nebo klidně i vegetariánskou.

Základem je (i starší) pečivo, vejce a zejména dostatek jedlého zeleného bylí. Je totiž čas jarního rašení – každý rok je to trochu jiné, podle aktuálního počasí a hlavně podle načasování Velikonoc v daném roce, ale většinou už jsou po ruce mladé kopřivy, bršlice, petrželka, lístečky špenátu...

